

VECKOBLADET

2019:16

190510

45:e årgången

Ett blankt blad... av Karin S

Ett blankt blad
väntar på att bli nerklottrat
Så lätt är det inte
Så lätt är det inte
Inte lätt
Nej! Skärpning!
Stora krav
gör mig tom och kal
barskrapad
Ingen bild, ingen idé
ge upp
Njut av tomheten
Sov en stund

Friday for Future alla fredagar

Välkomna på demonstration för klimatet, varje fredag någon gång mellan 10- 13 på Stortorget.

al NAKBA - Den palestinska katastrofen!

Al Nakba – den palestinska KATASTROFEN 71 år av fördrivning och exil

DEMONSTRATION SÖNDAG 12 MAJ KL.13:00, GUSTAV ADOLFS TORG, MALMÖ

Manifestation, söndag 12/5 kl 13, Gustav Adolfs torg, Malmö

Vi samlas för att uppmärksamma att det är 71 år sedan starten av Al Nakba - den stora katastrofen. Vi hedrar minnet av alla offren för den mångåriga förföljelsen av palestinierna och för den ännu pågående etniska rensningen av Palestina.

Välkommen till en lugn och värdig manifestation med tal och musik, för ett fritt Palestina och för att uppmärksamma Al Nakba, men framför allt för att visa solidaritet och stödja den palestinska kampen mot ockupationen och för en rättvis fred.

Inga andra flaggor än palestinska är tillåtna, vare sig från politiska partier eller från andra länder. Alla tal kommer att hållas på svenska och engelska. De engelska talen kommer att översättas till svenska.

Tal hålls av:

Vänsterpartiet Malmö: Emma-Lina Johansson, kommunalråd.

Palestinska gruppen i Malmö: Birgitta Ehlin.

Palestinska föreningar presenteras av : Kosaj Amora.

Socialdemokraterna: Marie Granlund.

Palestinskt konstnär : Rana Bishara.

Ung vänster. Musiker: Imad Al Tamimi, Anas Allas Mazin, Abo Ajaj

Medarrangörer:

Vänsterpartiet Malmö

Ung vänster Malmö

ABF

Grupp 194 Malmö

Palastinka Gruppen i Malmö

Nyckel till friheten

Palastinka kulturföreningen i Malmö

Palestinska rättvisacentret

[Affisch »](#)

[Flygblad »](#)

Europa mot rasismen

Möllevångstorget, söndag 19 maj kl. 13:00

Skiftet bjuder in till en stor demonstration med talare, artister, organisationer, poeter och god stämning för ett rättvist Europa mot rasismen.

Medverkande grupper:

Skiftet

Jordens Vänner

Momentum

Klimataktion

Tillsammansskapet

[#MERmänsklighet](#)

Anmälan till [demonstrationen](#).

Är din organisation intresserad av att vara med? Hör av dig/er!

Höje å stationsområde

Protestera mot exploateringsplanerna

Det har skrivits många artiklar om Höje å området den senaste tiden i VB och på många andra ställen. Flera olika initiativ har tagits i frågan; miljöpartiet har motionerat om att göra å-dalen till naturreservat och det finns även ett medborgarförslag i Lund som kräver det samma.

Många hör av sig och vill instämma i det uttalande som Klostergårdens byalag gjort i frågan.

Förutom att VB:s spalter är öppna för inlägg så finns det en sida med länkar och nyheter i ärendet där även de namn som skickas in till veckobladets mail läggs till under uttalandet från byalaget.

[Till Höjeå sidan »](#)

Inget ödesval av Sten H.

Nu är det val igen, den här gången till Europaparlamentet. Då finns det ett antal goda skäl för att gå och rösta.

Rösträtt

För det första har man rösträtt. Det är ingen trivialitet. Rösträtt i fria och all-männa val är en hårt
2019:16

tillkämpad rättighet som är värd att ta vara på. Självfallet ska man rösta.

Hur man röstar spelar så klart roll. Det rullar fram en högerväg över Europa och den är värd att försöka motverka.

Valet gäller samman-sättningen av en försam-ling i Bryssel eller Stras-bourg, och vad som händer där har vi inte så stora möjligheter att följa. Men då och då får vi punktvisa rapporter om förslag som har godkänts av församlingen.

Vidare är det väl så att valresultatet tolkas som en opinionsyttring över det politiska läget i landet. Den socialdemokratiska ledningen begick ett groteskt och i min tro katastrofalt misstag genom att skriva under på en borgerlig politik och det kommer nog att märkas. Men låt oss betrakta några fakta: EU styrs väsentligen av en kombination av tre instanser.

Ministerrådet

Det här rådet består av ministrar från vart och ett av EU: s medlemsländer. Vilken minister beror på vilken typ av fråga det handlar om, men inte sällan är det regeringschefer som företräder respektive land. Det finns sedan speciella regler, t.ex. om att besluten måste omfattas av minst 16 procent av länderna med minst 65 procent av EU:s befolkning

EU-kommissionen

Detta är den enda instansen som kan föreslå nya lagar. Medlemmar är de utsedda EU-kommissionärerna, en från varje land. De i sin tur är utsedda efter att ha nominerats av EU-länderna och föreslagits av Europeiska Rådet, se nedan.

EU-parlamentet.

Valet är demokratiskt och äger rum samtidigt över hela Europa.

Men det här handlar inte om val i en demokrati. Församlingen har möjlighet att acceptera eller förkasta förslag som den ställs inför. Men den har ingen rätt att själv föra fram förslag.

Till detta kommer det **Europeiska rådet** som består av ländernas regeringschefer, som möts i toppmöten fyra gånger om året. Här diskuteras EU:s långsiktiga utveckling. **Europeiska utrikestjänsten** består av ländernas diplomatiska representanter till EU. Ja, jag hoppas att jag har fått med det viktigaste och att det är någorlunda korrekt.

Svårgripbart

Det är slående hur komplicerat och svårgenomträngligt det hela är och hur svårt det för oss vanliga väljare att greppa systemet.

Det avgörande i allt det här är att det finns inget sätt att politiskt uttrycka sitt missnöje med EU:s beslut. Det finns ingen regering att lyfta bort som i ett politiskt nationellt val. Inget politiskt ansvar. Tja, det skulle väl i så fall vara att gå ur EU? Medborgarna protesterar väl tydligast genom att inte rösta. När hälften av svenska röstberättigade helt enkelt blir hemma måste man väl se detta som en protest?

Ödesval?

Vad gör då politikerna? Jo vi får höra. t.o.m. från V-politiker att det är så viktigt att rösta, vi står inför ett "ödesval". Tala om missbruk av ord. Snart får vi väl höra att nästa kyrkoval är ett ödesval.

Nej det är inget ödesval, det är så att vi av goda skäl inte bryr oss så mycket, inte ens om det finns en eller två v-representanter bland de 751 i EU-parlamentet i Bryssel. Uppmaningen från den här spalten är enkel: gå och rösta, men tro inte att det är ett ödesval.

Al Nakba – den palestinska **KATASTROFEN** 71 år av fördrivning och exil

Den palestinska katastrofen, al-Nakba 1948. Den 15 maj är minnesdagen för den av den då nybildade staten Israels påbörjade etniska rensningen på palestinskt område.

Orättfärdig delningsplan

I november 1947 föreslog FN:s generalförsamling en plan för att efter en omfattande judisk invandring till palestinskt område att Palestina skulle delas i en judisk och i en arabisk/palestinsk del. Efter första världskriget hade Palestina varit ett s k mandat under brittiskt styre. Brittiskt tillbakadragande från området planerades till den 14 maj. Enligt FN-förslaget skulle den lilla judiska minoriteten få 55 procent av det palestinska området, medan den palestinska majoritetsbefolkningen skulle få mindreparten. Den judiska sionistiska rörelsen stödde planen medan palestinierna och deras arabiska allierade motsatte sig den.

Massakern i Deir Yassin

Dagen för det brittiska tillbakadragandet från Palestina utropade den judiska befolkningsgruppen ensidigt staten Israel. Självtändighetsförklaringen hade föregåtts av en militär offensiv av den judiska militära organisationen Haganah (sedermera Israels krigsmakt), ofta tillsammans med de judiska terrororganisationerna Irgun och den s k Sternligan. Den 9 april 1948 anföll de båda terrororganisationerna den fredliga palestinska by Deir Yassin. Ett hundratal personer (kvinnor, män, barn, åldringar) massakrerades.

”Rensning av surdegen”

Senare i april samma år angrep Haganah och Irgun den palestinska delen av staden Haifa, där ca 50 000 palestinier bodde. Denna offensiv gick under beteckningen ”Rensning av surdegen” och befälhavaren för de judiska styrkorna gav ordern: ”Döda varje arab ni träffar på!”. Den palestinska befolkningen fördrevs. Staden Jaffa intogs sedan den 13 maj. Så fortskred den etniska rensningen för att avlägsna palestinierna från sitt land. År 1949 hade ca 700 000, 75 procent av den palestinska befolkningen fördrivits och tvingats på flykt. I dag har ”rensningen av surdegen” resulterat i nästan 6 miljoner palestinska flyktingar som av den ”judiska och demokratiska staten” Israel förvägras rätten att återvända till sitt hemland. Och den etniska rensningen, Katastrofen, pågår ännu 71 år efter att al-Nakba tog sin början.

Broken capitalism - knäckt kapitalism av Gunnar Stensson

För nyliberaler är strävan efter egen ekonomisk vinning kärnan i all verksamhet, vare sig det gäller skola, vård och omsorg eller aktiespekulationer och skatteplanering.

Att Elisabeth Svantesson (M) inkasserat 150 000 i bidrag för fiktivt boende i sitt fritidshus och Erik Bengtzoe (M) ännu mer är inget att bli förvånad över. De agerar helt enligt sin ideologi.

Att både Liberaler och någon enstaka Socialdemokrat agerar på samma sätt är inte heller förvånande. Nyliberalismen smeker girigheten medhårs, samtidigt som den sliter isär samhället, skadar ekonomin och minskar förtroendet för politikerna.

– är rubriken på en [artikelserie i The Guardian](#)

Flertalet amerikaners ekonomi förbättras inte, konstaterar Heather Bousley, chefsekonom i Washington Center for Equitable Growth, i sitt bidrag till serien.

Visserligen växte USA:s nationalinkomst 60 procent mellan 1979 och 2016, men för hälften av inkomsttagarna växte inkomsten bara med 22 procent, samtidigt som den växte fem gånger så mycket, nästan 100 procent, för den rikaste tiondelen.

Förmögenhetsfördelningen har blivit än mer ojämlig. Den rikaste tusendelen kontrollerar nu tre gånger så mycket som i slutet av 70-talet. De 160 000 rikaste familjerna äger lika stora tillgångar som de fattigaste 90 procenten.

I själva verket är förmögenhetsskillnaden betydligt större än vad som framgår av BNP, konstaterar Berkeley-ekonomen Gabriel Zucman. Oreglerad marknadsekonomi leder till kapitalkoncentration, men för att ekonomin ska fungera krävs ekonomisk balans.

De växande klyftorna skadar ekonomin, konstaterade Thomas Piketty i sin epokgörande bok *Kapitalet*, som kom ut 2016. Obalansen som hotar marknadsekonomi är lika stor eller större nu än vid sekelskiftet 1900, för 120 år sedan.

Rader av ekonomer har följt i Pikettys spår. Som botemedel brukar de föreslå förmögenhetsskatt, arvsskatt och bostadsskatt samt kraftfulla åtgärder mot skatteflykten.

Klyftorna växer också i svensk ekonomi, men här har regeringen avskaffat dessa skatter av rädsla för att de ska leda till kapitalflykt. Dessutom har regeringen tagit bort värnskatten för att muta de rikaste, vilket ytterligare fördjupar klyftorna.

Heather Bousheys uppsats behandlar amerikansk ekonomi. I den föreslås reformer för att stärka löntagarnas ställning. Där finns också förslag om internationella överenskommelser av samma slag som klimatöverenskommelsen och etablerandet av globala fackföreningar som kan agera på en global arbetsmarknad.

Ett forskarlag på Harvard startat ett projekt under rubriken *Rebalancing Economic and Political Power*.

Noterat

Jag är vänster för att kapitalismens sista stadium är en utbränd planet.

**Kajsa Ekis Ekman
AB 8/5.**

Läs hela artikeln i [Aftonbladet](#)

Protester mot Eurovision i Israel

I Sverige rullar protesterna vidare mot Eurovision i Israel.

EUROVISION

**Inget svenskt deltagande
i Eurovision-finalen
så länge Israel är värd.**

Palestinian Campaign
for the Academic & Cultural
Boycott of Israel

Internationellt så ordnar Jewish Voice for Peace en namninsamling för att få Madonna att bojkotta.

[Tell Madonna to Choose Freedom](#)

Skrämmande dålig efterlevnad av regler för reklamskyltar på gångbanor av Ulf Nymark

Kommunen har satt upp regler för att få ställa upp reklamskyltar på gångbanor. En dekal som anger att tillstånd erhållits ska sättas på skylten och skylten ska ha en rund fot med sarg. Placeringen av skylten ska ske intill husfasaden och fritt utrymme på gångbana ska vara minst 2,5 meter.

Att reglerna följas av näringsidkarna är av största vikt för alla fotgängare, men framför allt för personer med funktionshinder.

En granskning (6 maj) av samtliga gatuskyltar, sammanlagt 31 st, på några centrala gatuavsnitt visar på en skrämmande dålig efterlevnad av bestämmelserna. Det visar sig att bara 5 av dessa skyltar, dvs 16%, hade giltig dekal; inte mindre än 22 skyltar (71% !) saknade föreskriven utformning av skyltfoten. Hela 45% stod felplacerade i förhållande till husfasad eller gångbana. **Endast 3 skyltar - 10 procent! - följde reglerna fullt ut.**

Min granskning berörde endast en liten del av staden. Tyvärr finns det inget som talar för att regelefterlevnaden skulle vara bättre i övriga delar av staden och kommunen.

Det är givetvis helt oacceptabelt att det ser ut på det här sättet. Bestämmelsernas efterlevnad måste följas upp av kommunen. Därför har jag nu lämnat in en interpellation till kommunfullmäktige. Den är ställd till Tekniska nämndens ordförande Jan Annerstedt, FNL, om han tycker det är acceptabelt med denna utbredda nonchalans mot reglerna och om han är beredd att vidta åtgärder för att se till att reglerna följs. Nonchalans mot reglerna är i själva verket nonchalans mot personers med funktionshinder och andra fotgängares rätt till säker och bekväm passage.

Ulf Nymark, MP

Röda Kapelletts appellmöte den 4 maj

Mötets tema var Makt.

Talarna: Owe Svensson om medborgarlön, Hanna Gunnarsson om klimatpolitik och EU valet, Helena Falk om makten i kommunalpolitiken och Bengt Hall om kungens makt och behovet av republik. Nedan kan du läsa Owe's appelltal om medborgarlön.

Annie Lööf sa för en tid sedan att den största klassklyftan finns mellan de som arbetar och de som inte har något arbete. Jag håller med henne. Jag har själv formulerat mig så vid flera tillfällen. Det är klart att det finns en annan klassklyfta också, den som handlar om de som placerar sina pengar i Panama, som vi sjöng om nyss. Men jag kommer att tala om dem som står utanför arbetsmarknaden, de anställningslösa.

För det är ju så att om du har en anställning med avtalsenlig lön får du regelbundet din lön varje månad, det är t ex förutsättning för att bli godkänd på hyresmarknaden. Du har reglerad arbetstid, betald semester, du får arbetsgemenskap och kanske utbildning och andra förmåner, arbetsgivaren betalar till din framtida pension etc., etc. Står du utanför den fasta anställningen saknar du dessa välsignelser.

Till de anställningslösa hör förutom de som lever på olika former av bidrag, alla de som går på olika typer av osäkra jobb: vikariat, timanställningar eller de som tillhör gig-ekonomin och som förväntas att ha egen firma och själva stå för sina sociala utgifter och som får kortare eller längre uppdrag utan garantier och trygghet. Till detta kommer den svarta arbetsmarknaden.

Vad gör då våra politiker åt detta? Ja, inget av dagen partier företräder de anställningslösa. Vänsterpartiet och Socialdemokraterna är stolta arbetarpartier och företräder de som har en anställning och är med i facket. De borgerliga hackar på dem som går på bidrag och framhåller att villkoren måste skärpas och att bidragasfusket måste stävjas. Alla partier har samma budskap, från höger till vänster. Vi måste få folk i jobb säger man och så strider om metoderna för att få folk i arbete.

Men alla vet att de kommer att misslyckas med detta. Politiska åtgärder påverkar bara siffrorna för sysselsättning i marginalen.

Alla vet att det alltid kommer att finnas människor som inte klarar av arbetsmarknadens krav.

Alla vet att det finns de som har sjukdomar som sjukvården inte förstår sig på och som försäkringskassan inte godkänner för sjukersättning.

Alla vet att det finns de som har sjukdomar som sjukvården förstår sig på, men som är kroniska eller kräver långa rehabiliteringstider med ständig kamp med Försäkringskassan om stöd.

Alla vet att det finns många som aldrig kommer att få en fast anställning eller som kommer att kunna försörja sig på näringsverksamhet. Och detta problem kommer inte att bli bättre i framtiden.

Kort sagt: **alla vet** att ett betydande antal människor måste offras på marknadsekonomin's altare.

Jag vill inte acceptera detta och därför pläderar jag för medborgarlön. En medborgarlön för alla från slott till koja. En medborgarlön som räcker till mat, kläder och husrum, samt en smula

kultur och hälsovård. Jag vill hävda att det inte är någon utopi och jag tror inte att det behöver bli så dyrt som många befarar. Helt enkelt på grund av att nästan alla försörjs idag med pengar någonstans ifrån, lön, bidrag, näringsverksamhet eller kapital. Det handlar om att omorganisera pengaflöden och utbetalningar och göra en del av utbetalningarna ovillkorade.

Det är inte enbart samhällets olycksbarn som kommer att kunna dra nytta av medborgarlön.

Nyetabletrade kulturarbetare kan utveckla sin verksamhet utan behöva försörja sig på annat arbete samtidigt.

Medborgarlönen kan vara en trygghetsfaktor när man vill utveckla en näringsverksamhet som kanske inte i början är så lönsam att den tillåter att man tar ut lön.

Studenter får råd att gå några terminer och studera humanistiska eller samhällsorienterande ämnen innan de fördjupar sig i sina yrkesstudier. De slipper den tentaångest som beror på att man måste samla ett visst antal poäng för att få studiemedel.

Kort sagt: Medborgarlön kommer att många positiva effekter. Tyvärr har inget av de politiska partierna denna fråga på sitt program, men jag menar att det är hög tid att man forskar och utreder hur medborgarlön skulle kunna realiseras.

Nu ska vi spela en lite vemodig mollvals som heter ”Hör maskinernas sång”. Sången om den tekniska utvecklingen, automatisering, robotisering, artificiell intelligens och dess inverkan på den framtida arbetsmarknaden. Fundera medan vi spelar!

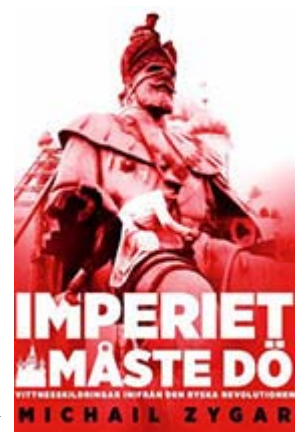
Ryska revolutionen fortsätter av Gunnar Stensson

Revolutionen i Ryssland inleddes långt före 1917 och har gått in i en ny fas efter sovjetväldets fall.

Imperiet måste dö är titeln på ett stort historieverk med vittnesskildringar inifrån den ryska revolutionen, samman-ställda av den ryske författaren och journalisten Michail Zygar och utgivet av Ordfront 2018.

Det gläder mig att på omslaget läsa en rekommendation av Nadja Tolokonnikova, Pussy Riot, och en annan av Svetlana Aksijevitj. Dessa ryska kvinnor och jag har alltså nyligen suttit och läst samma bok.

Sekelskiftet 1900 var en genombrottstid i Ryssland och kunde ha lett till en helt annan utveckling än den som faktiskt inträffade. Ekonomin växte explosionsartat, nybyggda järnvägar band samman det väldiga imperiet och en ny klass av mäktiga företagare hade växt fram efter livegenskapens avskaffande. De tävlade om makten med adeln och den ortodoxa kyrkan som bar upp tsarens envælde. I storstäderna samlades

arbetarklassen. Folkmängden i Moskva och framför allt Sankt Petersburg ökade blixtnabbt, på samma sätt som i vår tids metropoler.

Rysk kultur blomstrade. Författare som Tolstoj, Dostojevski, Tjechov och Gorkij förde fram demokratiska idéer, lästes av många, utsattes för enväldets förtryck och censur, men var mycket aktiva och inflytelserika.

Rysk teater var världsledande, med namn som Stanislavskij, som bland annat skrev den inflytelserika boken "En skådespelares arbete med sig själv".

Rysk musik (Rimskij-Korsakov, Stravinskij, Sjostakovitj) spelades i världens konsertsalar.

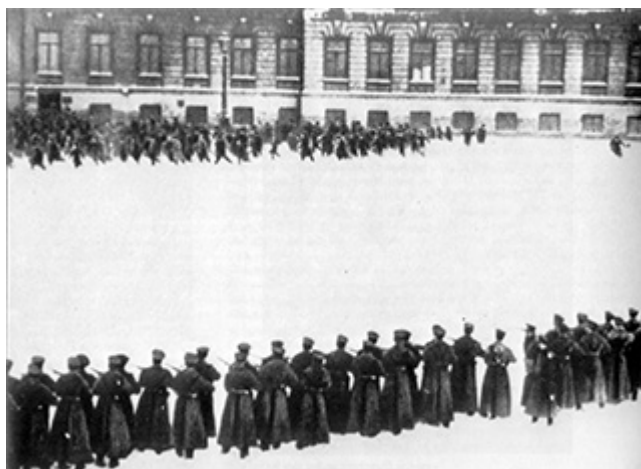
Rysk opera och balett firade triumfer och turnerade i Berlin, Paris, London och New York med uppsättningar som den revolutionerande "Våroffer".

Samtidigt umgicks medlemmar av tsaren och hans familj med syskon och kusiner i de brittiska och danska kungahusen,

Ryska intellektuella, i många fall stödda av ryska kapitalister, spred liberala och marxistiska idéer, förföljdes, fördrevs till Sibirien eller landsförvisades, men återvände ihärdigt, ofta efter svåra strapatser.

Underjordiska revolutionära partier som Socialistrevolutionärerna, de liberala Kadetterna och det marxistiska Bund, Rysslands socialdemokratiska parti, bildades, splittrades, förföljdes, infiltrerades och kämpade politiskt, tidvis med terrormetoder som möttes av regimens kontraterror.

En viktig del av rysk intelligensia var judar, som stod utanför Rysslands traditionella system och utsattes för tsarstödda pogromer.

Den ryska tsarens soldater skjuter skarpt mot ryska arbetare som demonstrerar utanför Vinterpalatset i Sankt Petersburg i Ryssland 22:a januari 1922.

Nationella katastrofer som nederlaget i kriget mot Japan 1905, den blodiga söndagen i Petersburg och den värsta av alla, första världskriget, ledde till 1917 års revolution.

Över hela detta katastrofala, kaotiska skeende härskade enväldiga, okunniga och inkompetenta tsarer med hjälp av byråkrater, som ibland var mäktiga, men oftast bara utgjorde en belastning.

Den allt starkare folkopinionen tvingade trots allt fram vissa reformer som bildandet av provinsstyrelser, zemstvos, med begränsad makt, och en sorts riksdag, duman.

Finland var en självstyrande del av det ryska imperiet och Europas mest demokratiska stat som bland annat införde kvinnlig rösträtt 1906, före alla andra länder. Ryska revolutionärer fann ofta en fristad innanför den finska gränsen. Viborg låg bara några mil från Sankt Petersburg.

Lenin dolde sig flera gånger i Finland. Vid ett tillfälle tvingades han fly från Finland till Estland

över Finska vikens is. Hela tiden mumlade han: Vilket idiotiskt sätt att dö på! Men isen höll.

Hans liv i Europa var mer omväxlande än man föreställer sig. Till exempel vistades han några månader hos Gorkij på Capri och bevittnade hur Gorkij försökte förvandla marxismen till en sorts religion, dock utan gud. Sedan for han med sin fru Krupskaja och sin svärmor till Paris, där den ryska baletten firade sina triumfer. Han lyckades få en miljonär att satsa ett stort belopp på Pravda. Under världskriget fastnade han i Schweiz som många andra ryska revolutionärer.

1917 reste han i en plomberad vagn genom Tyskland och Sverige. Han steg av vid Finlandsstationen i Sankt Petersburg och inledde det revolutionära arbetet.

1918, ett år efter maktövertagandet, skadades han svårt då en socialistrevolutionär som hette Fanni Kaplan sköt honom med tre revolverkott.

Tsar Nikolaj II efter abdikationen

Bolsjevikernas maktövertagande 1917 berodde till stor del på tillfälligheter. En annan utveckling hade varit möjlig. Inbördeskriget som pågick i sex år och vari trupper från en rad europeiska länder deltog satte outplånliga spår i det ryska samhället. Fyra miljoner ryssar dog i striderna och sex miljoner svalt ihjäl.

Michail Cygar ser både den långa sovjetiska perioden och Putins tjugoåriga imperium som en fortsättning av det gamla tsar-Ryssland. Revolutionen fortsätter. Imperiet måste dö.

Trumps imperium blir allt mer likt Putins .

”Vi tycks ha glömt bort konsten att se tillbaka på det förflutna och lära något av det”, skriver Nadja Tolokonnikova som hoppas att ”vi inte ska förlora våra minnen och därmed våra huvuden”.